

Omaha Beach till Saint Lo 14-17/9

Vad hände efter D-Dagen? Det skedde två större operationer på den amerikanska sektorn, varav framryckningen och erövringen av St Lo var den ena.

Vi följer 29.infanteridivisionens framryckning från Omaha Beach till St Lo och studerar de mycket hårda och blodiga striderna runt staden. Det skulle ta över en månad, före staden kunde erövras. Vi studerar även tyska soldatöden på Omaha Beach, så resan börjar och slutar vid Omaha Beach.

Resan rekas våren 2018 och därefter fastställs programmet. Efterhand programpunkter blir klara redovisas de i månadsbrevet.

Ur innehållet:

- Tyska bakhållet vid Carrefour
- Purple Heart Hill
- Tyska nattanfallet vid Belle Fontaine
- Höjd 192 tas efter ett amerikanskt mönsteranfall
- Task Force C bryter igenom och erövrar St Lo
- Tyska och amerikanska soldatöden på slagfältet vid St Lo och vid Omaha Beach

"Okänt för tjugoniorna markerade vägen den tyska huvudförsvarslinjen. Och när de överraskade infanteristerna kom nära den, stoppades de direkt av eldskurar från kulsprutor och ett bedövande nedfall av granatkastargranater. Ett tyskt motanfall träffade samtidigt bataljonens vänstra flank, och i förvirringen spreds ett rykte bland jänkarna att någon hade beordrat reträtt"

Normalpris: 6875:-

Utkast 1 St Lo resan

Fredag 14 september

Morgon flyg till Paris

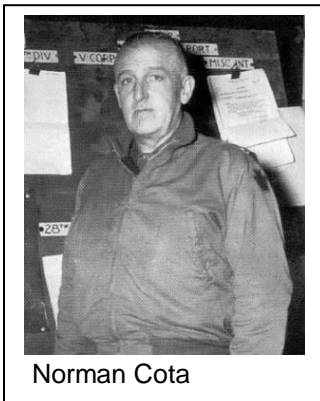
Fm bustransport till St Laurent sur Mer
egen lunch längs vägen

St Laurent

Läget kvällen 6 juni
studium av strider och rensning St Laurent
Ögonvittnen Norman Cota och Josef Brass

På morgonen den 7 juni 1944 håller tyskar ur 352. Infanteridivisionen fortfarande västra delen av St Laurent sur Mer. Strax efter gryningen rensar en bataljon ur 29.divisionen byn. En tysk beväpnad med en kulsprutepistol tillfångatogs bara 50 m från Cotas stabsplats. Cota själv var överallt under rensningen, övervakade och manade på mannarna.

" Under striderna nära St Laurent träffade Cota på en grupp infanterister, nedhållna av några hårdnackade tyskar i ett närliggande hus. Cota sökte upp chefen, en infanterikaptan och frågade varför soldaterna inte gjorde något försök att inta huset. Sir, tyskarna är därinne och skjuter på oss, svarade kaptanen. Ok, så här gör vi sa Cota, lossade två granater från sin vapenrock. Du och dina mannar börjar skjuta på dem. Jag tar en grupp soldater och du och dina mannar studerar detta noggrant . Jag ska visa dig hur man tar ett hus med tyskar i. Den förvånade kaptanen såg hur Cota ledde sin lilla grupp runt huset till en närliggande häck. Plötsligt rusar generalen och hans grupp framåt, skriker som galningar och kastar in granater genom fönstren."

Norman Cota

29th Infantry Division
"Blue and Grey"

Josef Brass

352. Infanteriedivision

Före gryningen den 7 juni skickades en tysk spaningspatrull mot St Laurent för att få en uppfattning om läget där. Korpral Brass och hans grupp valdes ut:

"Jag tog min 5.grupp, 2.pluton, 1.kompaniet som bestod av tolv artonåringar och en tjugotvåårig officer, löjtnant Leischner för att nå byn St Laurent. Vi skulle också ta reda på vilket försvar amerikanarna hade satt upp. I mörkret stötte vi på några hus, och löjtnant Leischner ville att jag skulle gå tillbaka med ett meddelande att byn var i våra händer. Men jag övertygade honom att vi måste vara säkra på att det var St Laurent. Han frågade mig hur. Mina tankarsökte sig snabbt till det Första Världskrigsmonument som fanns i i mitten av de flesta franska städer. Den skulle ha stadens namn. Natten var fridfull och under skydd av kulsprutan gick vi fram. Det fanns inget försvar, byn var ren(från fiender). De fann monumentet och ett meddelande skickades bakåt. St Laurent är i våra händer."

Canchy

Vi följer sedan 115th Infantry och framryckningen via Louvieres, Longueville till Canchy. Amerikanska patruller skickades söder det översvämmade området vid floden Aure för att utforska tyskarnas ställningar och hitta en lämplig framryckningsväg för huvudstyrkans anfall nästa morgon. En patrull leddes av fänrik Kermit C Miller. Han startade på kvällen den 8 juni med 28 man från Easy company/115th Infantry. Amerikanerna som var bekant med träskmarkerna vid Cheasapeake Bay, hittade en mindre båt och lyckades korsa det översvämmade området och övermannade de fåtaliga utmattade tyskarna och nå byn Colombieres.

Nästa morgon framryckte regementet på samma ställe, men trots att inga tyskar var grupperade, ställde det översvämmade området till problem och framryckningen hejdades. Pionjärer konstruerade då 10 improviserade spånger över de besvärligaste platserna och framryckningen kunde fortsätta. Löjtnant Richard Quigley: *"Vi korsade många små vattendrag några få fot breda som enkelt gick oss över huvudet i djup. Männen måste hjälpa varandra föra att undvika drunkna"*

Spång över floden Aure. Fältet i bakgrunden var översvämmat 1944

Transport till hotellet i St Lo
Egen Middag

Lördag 15 september

Colombieres

Vi följer 115. Regementets övergång av det översvämmade området till Le Fournay och fortsatt framryckning till Colombieres och Briqueville

Le Carrefour

Midnatt 10 juni 1944. 2. bataljon ur 115. infanteriregementet hade marscherat under hela dagen och endast haft smärre skärmytslingar. Soldaterna var trötta och bataljonchefen beslöt att hitta en plats för bivack. Det blev ett fält vid byn Le Carrefour. Poster sattes ut, men inga värn grävdes av soldaterna, utan männen som hade marscherat 24 timmar i sträck utan längre pauser, föll ihop på marken många utan att ens ta av sig packningen.

Norrrifrån kommer strax efteråt delar ur 352. Infanteriedivision under tillbakaryckning. En av de tyska soldaterna där var Karl Wegner, kulspruteskytt. Ordern kom att ta sig fram till fältkanten.

"Vi gjorde oss klara och kryp framåt i mörkret till dit vi skulle gruppera kulsprutan. I ställningen var vi mycket tysta. Vi kunde inte se mycket men vi kunde höra amrisarna prata med dämpade röster. Då slog det mig att de var nästan rakt framför oss."

På fältet fanns den amerikansk kulspruteskytten van Roosen. *"Vi hade just laddat kulsprutan när vi hörde rop vid ingången som vi hade kommit in genom. Sen kom en explosion och en sjuk känsla att något fruktansvärt skulle hända. Mer skrik, mer explosioner, sen skriken från de sårade och ett svar med en burp gun"*

Le Carrefour

Sainte Marguerite sur Elle

Tyskarnas nästa försvarslinje var Ellefloden där de under två dagar grävde ner sig. Den 12 juni anföll 115.regementet efter en våldsamt amerikansk artillerield, som inte hade åstadkommit mycket. En bataljon hejdades utan att ens komma i närheten av floden och en utsattes för ett våldsamt tyskt artilleri-och granatkastaröverfall med stora förluster som följde.

löjtnant Joseph Binkoski M-kompaniet: *"Kaptan Fowler(C kompani M) och jag gick mot en hålväg som gick parallellt med floden, som skulle vara utgångsläge för anfall. När vi kom ned fann vi en fruktansvärd syn Strödda längs ca 20 m av vägen fanns de svårt manglade kropparna av våra döda och sårade. Sjukvårdarna fanns till hand och gjorde vad de kunde när kaptenen och jag stötte på kaptan Hilles kropp, kompanichefen i K-kompaniet, omgiven av en blodpöl."*

Vi studerar övergången och rensningen av St Claire sur Elle

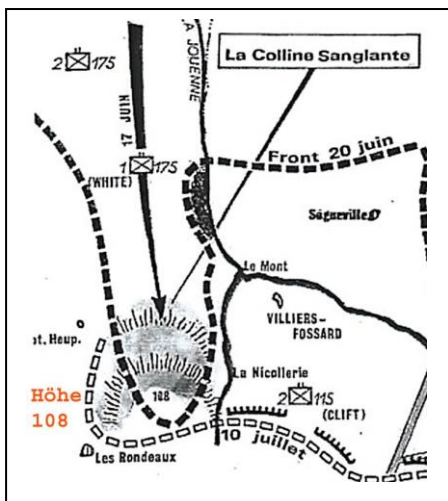
Gemensam lunch

Höjd 108 "Purple Heart Hill"

Trots att 29.divisionen var slutkörd skulle en sista offensiv för att inta St Lo ske. I väster anföll 175.regementet och bröt snabbt igenom de tyska linjerna. 1.bataljon lyckades inta höjd 108 några kilometer från St Lo, då ett våldsamt tyskt motanfall hejdade framryckningen

"Ingen soldat i bataljonen skulle nånsin glömma 18 juni. Whiteford visste att hans förband skulle få en tuff dag, när klockan 8.30 AM tyskarna började skoningslöst hamra på höjd 108 med haubitser och granatkastare. Våldsamheten i bombardemanget chockade G.l.s för fienden skulle vara på flykt"

"Ingen sida använde mycken taktisk finess på höjd 108. Antagonisterna slogs ofta mot varandra från motsatta sidor av samma häckrad"

St Jean de Daye

30th Infantry Division var en oprövad division som skulle bilda ett brohuvud över floden Vire öster St-Jean-de-Daye för att underlätta framryckningen och intagandet av St Lo. Vi följer striderna och de

Bron St Fromond

St Fromond

tyska motanfallen 7-9 juli.

Tidigt på morgonen den 7 juli framryckte trettioåttå båtlag mot floden för att ta sig över och bilda ett brohuvud, vilket lyckades trots intensiv tysk eld. Avgörande för

anfallet var att ingenjörer iordningställd St Fromondbron över Vire så att den underställda pansarbataljonen kunde följa med i anfallet.

"De hade hållit på under fyra timmar nu, och två gånger hade tyska granater skadat den igen. Den

lyckliga utgången av den här operationen beror på den här bron, anmärkte en officer. Förbannande honom sa en ingenjörssoldat till sin kompis: Om han är så mycket smartare än oss kan han komma och fixa det själv. Till vilket den andre svarade: Han kanske inte vet att 20 av våra män har strukit med"

Söndag 16 september

Höjd 192

En viktig förutsättning för att kunna slutföra offensiven mot St Lo var att erövra höjd 192, beläget öster om staden. Uppgiften tilldelades 2nd Infantry Division "Indian Head", som hade misslyckats inta höjden i juni. Den försvarades hårdnackat av fallskärmsjägare ur 3. Fallschirmjägerdivision. Vi studerar anfallet i detalj.

Kraut Corner

Längst i väster skulle ett tyskt motståndsnäste försvarat av två plutone, intas som tidigare hade vållat stora problem.

"2.pluton Easy kompaniet försökte att arbeta sig framåt till den första häckraden, men lyckades inte avancera på grund av automatvapen och granatkastareld".

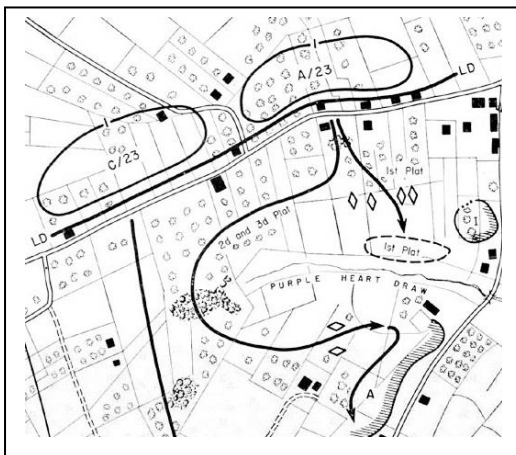
"Och fastän 3.pluton rörde sig upp på dess högra sida till inom några meter från ställningarna, misslyckades försöket att tysta med handgranater"

Cloville

Pansarduell i ruinerna

Purple Heart Draw

Ett kompani gör ett frontalanfall understödda av fyra stridsvagnar, men erhåller stora förluster. En pluton försöker komma runt på högerflanken, men misslyckas

Egen lunch

Blue and Gray intar St Lo

Tyskt nattanfall vid Belle Fontaine

Delar av en tyska fallskärmsjägerbataljon anfaller i luckan mellan två amerikanska bataljoner med förvirrade strider i nattens mörker

"Anfallsgruppen avancerade tyst bakom fiendens linjer; inga ljud, inga motorer och utan att möta några hinder. Sen, efter att ha korsat ytterligare ett fält, nådde de en vägbank och med ett djurskt vrål hoppade hela gruppen över slutningen och landade på andra sidan på en hålväg mitt i ett kompani. Sen följde en fruktansvärd närstrid"

Stonewallers bryter igenom

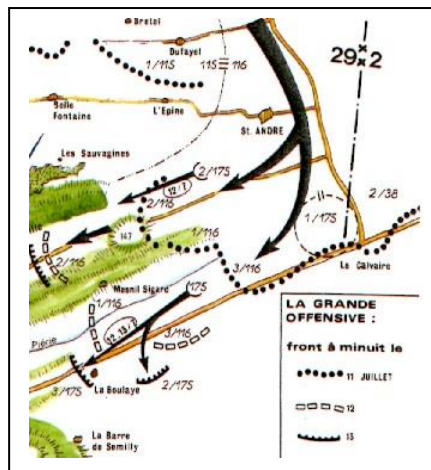
Medan 115. regementets anfall den 11 juli hejdas nästan omedelbart lyckas Sidney Bingham's bataljon

ur 116. Efter hårda strider och stora förluster, bryta det tyska motståndet och framrycka längs Martinvilleåsen mot St Lo och nå höjd 147.

Sega försvarstrider 12-17 juli

Framryckningen mot St Lo gick oerhört långsamt och med stora förluster mot segt kämpande fallskärmsjägare, som även genomförde våldsamma motanfall. Först den 17 juli närmade sig amerikanarna utkanten av St Lo

"Resultatet av stridsvagnselden var dödligt. Bestrykande häckraden från ena sidan till den andra sprängde den loss stora hål och dödade eller sårade män med varje granat. Bazookaomgången dödades...hela högra flanken på kompani A tänjdes ut och började retirera framför den dödliga stridsvagnselden och resten av linjen smälte bort med dem"

Task Force C

På eftermiddagen den 18 juli framryckte en tillfälligt sammansatt mekaniserad stridsgrupp i högt tempo mot St Lo och intog östra delen. Dagen efter retirerade tyskarna ur St Lo

Egen Middag

Måndag 17 september

Utcheckning

Ev krigskyrkogård

Tyska soldatöden vid Omaha Beach

Under Omaha Beachresan fanns det inte tid att studera mer än några tyskars öden. Vi avslutar därför St Loresan med några flera både vid stranden och i byarna bakom. Soldat Wegner WN 72:

"Eld, Wegner eld! Skrek Lang åt mig. Jag var förstenad, jag såg alla dessa män i olivgröna uniformer plaska genom vattnet mot sanden. De såg så oskyddade ut på strandens stora öppna yta. Lang tog kolven på sin pistol och slog den ner på toppen av min hjälm. Den metalliska klangen fick liv i mig och jag tryckte in avtryckaren"

Lt Heinze: "Rörande oss som kaniner, hoppande från buske till en annan, återtog vi ställningen och med det några fångar från US 1st och 29th Divisions"

Egen lunch under återfärden mot flygplatsen

Kväll flyg avgår

Faktaruta: Omaha Beach till Saint Lo 14-17/9

Normalpris: 6875:-

I priset ingår: - Flyg Arlanda/Landvetter/Kastrup–Paris ToR

- Tre övernattningar på hotell Ibis i Saint Lo
- Två luncher
- Alla transporter i Frankrike utom ev egna utflykter
- All guidning
- Studiematerial

Tillkommer:

Enkelrum: ca 1550:-

- Gemensam middag lördag: ca 350:-

Jan Ågren

Tfn mobil 0046 (0)73/6731906